СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 194. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, четвер, 21-го серпня 1947. No. 194. JERSEY CITY and NEW YORK, Thursday, August 21, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ПРЕЗИДЕНТ ПРИСПІШУЄ АКЦІЮ ЗА ДОПУЩЕННЯ СКИТАЛЬНИКІВ

Вашинґтон, 19 серпня. — Щоб приготовити уряд на „критичну проблему" переміщених осіб, президент Труман поробив важні переміни на відповідальних федеральних становищах. Він настановив Уґа Карусія головним референтом департаменту стейту для усіх справ, що відносяться до европейських утікачів і скитальників. Це є нове становище в цьому департаменті. Досі Карусі був комісарем іміграції й натуралізації в департаменті справедливости. На його місце приходить Ватсон Б. Милер, який теж буде мати важливу відповідальність за долю скитальників. Секретар Білого Дому Чарлс Г. Рос виявив, Карусі що займатиме становище спеціяльнопо асистента для Чарлса Е. Сальцмана, який є помічником секретаря стейту в окупованих територіях Европи.

Карусі як головний референт має зайнятися всіми справами скитальників до їх розселення включно. У цій справі він поїде до Европи й Південної Америки. Президент стоїть за те, щоб Злучені Держави зробили все, що в їх силі, щоб облекшити долю скитальників негайно і щоб приспішити їх приїзд до Америки. У листі, яким президент іменує обох згаданих урядовців, він каже, що „сумління нації заворушилося на згадку про трагічне положення переміщених осіб".

ОПРИЛЮДНЮЮТЬ ЗМІСТ АФИДЕВІТУ З ВІДРЕЧЕННЯМ КОМУНІЗМУ.

Вашинґтон. — Роберт Н. Денгам, ґенеральний дорадник Краєвої Ради Робітничих Відносин, оприлюднив текст афидевіту з відреченням комунізму, який мають підписати всі урядники юній. Колиб хто з урядників допустився кривоприсяги, його жде кара $10,000 або 10 років тюрми, або одно й друге. В Америці нараховують 50,000 юній і юнійних відділів, а в них 500,000 урядників. Усі вони мусять скласти афидевит, що не є комуністами. Насамперед мають це зробити члени екзекутиви Американської Федерації Праці й Конгресу Індустріяльних Організацій. Юнійні урядники мусять відновляти афидевити кожного року.

СТЕЙТОВА ПОЛІЦІЯ ВИСЛАНА НА ЗЛОМАННЯ ПІКЕТИ.

Доваджіяк, стейт Мишиген. — Стейтова влада вислала 60 стейтових полісменів, щоб зломити рінґ юнійних пікетчиків, які обставили фабрику підприємства Геддон Бейт Компані всилі 200 людей. Губернатор Кім Сіґлер наказав полісменам, щоб вони розбили „відділ стрільців", зорганізованих автомобілевою юнією.

СОВЄТСЬКА ШКОЛА ЗАГРОЗОЮ МИРУ.

Бостон, Масс. — Спрямована в одно русло совєтська шкільна освіта є загрозою світового миру — оце висновок д-ра Джорджа С. Кавнтса, професора Колюмбійського університету в Ню Йорку, з яким він вийшов на конвенції Американської Федерації Учителів. Кавнтс каже, що не лише виховники, але теж і державні мужі всіх країн світу повинні перестудіювати шкільні совєтські підручники, щоб зрозуміти, про що йде справа. Комісія складена з таких совєтських достойників, як Сталін, Кіров, і Жданов ще в 1934 році склала плян цілковитого перевиховання совєтської молоді. Головна характеристика це один напрям совєтської науки історії Росії. Метода науки складена так, щоб з молоді обох полів створити свого роду машину, готову на сліпий послух совєтській владі і переповнену ненавистю до чужинців. Усе те йде всупереч засадам, проголошеним в Чартері Обєднаних Держав і є загрозою світового миру.

АРХИЄПИСКОП ТАВРУЄ ПРОТЕСТАНТСЬКИХ ПІСЛАНЦІВ ДО ТІТА.

Бостон. — Бостонський католицький архиєпископ Ричард Дж. Кушинґ отверто натаврував сімох протестантських пасторів, які їздили до Югославії для провірки тамошніх відносин, як „замовлених" свідків для оправдання й оборони режиму Тіта. Їх свідоцтво, наче б то в Югославії була релігійна й громадянська свобода, назвав Кушинґ „неславним і монструальним" документом, негідним християнина.

КАЖЕ, ЩО ЮГОСЛАВІЯ НЕ Є САТЕЛІТОМ МОСКВИ.

Бруклин. — У поясненні до оголошеної вже ним заяви про положення в Югославії, пастор Свято-Троїцької протестантської єпископальної церкви при Монтаґю Стріт у Бруклині, Вилйєм Гаверд, Меліш, сказав, що Югославія не є совєтським сателітом і там нема доказів, наче б Росія була при контролі краю. — Меліш є одним із пяти протестантських духовників, які разом з двома докторами, їздили на відвідини Югославії на запрошення тамошнього уряду для провірки режиму Тіта.

Аляска це наша перша оборонна лінія в атомовому віці

Вашинґтон, 20 серпня. (Звідомлення по радіо). — Конґресова комісія, яка їздила на провірку оборонних побудов в Алясці, вернулася до столиці. Її члени висловлюють переконання, що Аляска це перша наша оборонна лінія у атомовому віці проти нападу з півночі.

АМЕРИКА ПРОДАЄ ТУРЕЧЧИНІ КОРАБЛІ.

Вашинґтон, 19 серпня. — Згідно з американською програмою для допомоги Туреччині у її боротьбі проти комунізму, Морська Комісія Злучених Держав одобрила продаж турецькому урядові 10 злишніх торговельних кораблів за суму $7,400,000. Турецькі урядовці, які перебрали кораблі, кажуть, що окремо треба буде ще видати $6,000,000 на їх направу в американських варстатах. Між проданими кораблями є перевозові кораблі і тенкери, збудовані під час війни, а деякі ще старші. Туреччина внесла прохання до Світового Банку за уділення їй $400,000,000 позички ,коли Злучені Держави відмовилися дати їй більшу допомогоу понад $100,000,000, ухвалених конґресом.

МАРШАЛ МАЄ ПІДТРИМКУ АМЕРИК ДЛЯ ОБОРОННОГО ДОГОВОРУ.

Петрополіс, Бразилія, 19 серпня. — Секретар стейту Злучених Держав Джордж С. Маршал перевів приватні конференції з делегатами Арґентини, Чіле й Мексика і впевнився, що ці держави підтримають його плян договору для взаємної оборони всіх американських республик. Економічна справа не буде тепер предметом нарад Міжамериканської Конференції, хоч цього домагаються деякі делегати. Важливу промову Маршала на Конференції упляновано на середу сполудня.

За звідомленнями по радіо уряд Чіле проголосив, що всі урядовці в Чіле, які належать до комуністичної партії, мусять зрезиґнувати зо своїх становищ.

ФРАНЦУЗЬКІ КОРАБЛІ НА РЯТУНОК РОЗБИТКІВ З КОН-ТІКІ,

Вашинґтон. — Губернатор Французької Океанії повідомив норвезьку амбасаду, що він висилає кораблі з Таґіті, в громаді островів Сосаєті, щоб вони вирятували розбитків виправи на сплаві Кон-Тікі. Це виправа виплила з Перу перед чотирьома місяцями на малім сплаві і доплила до скелі Раройя, в архіпелягу Туамоту у віддалі 4,360 миль від місця виїзду. Після вирятування членів виправи французькі кораблі перевезуть їх до Зл. Держав.

Індонезія відкинула посередництво З. Д. Америки

В ЦЕНТРАЛЬНІЙ ДЖАВІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ЗАПЕКЛІ БОЇ.

Лейк Сoкcec, Н. Й., 19 серпня. Індонезький представник поінформував сьогодні Раду Безпеки О.Д., що його уряд не погоджується на американську пропозицію посередництва в індонезько-голяндському конфлікті та відновив своє домагання, щоби Рада Безпеки визначила міжнародню комісію для тих цілей. Діло в тому, що Злучені Держави пропонували свої „добрі офіси", в яких індонезці могли б зговоритися безпосередньо з голяндцями, на що теж погоджувались голяндці. Індонезький представник твердить, що після того, як голяндські війська зайняли більшу частину території Джави, свобідні переговори є неможливі і тому він домагається міжнародної інтервенції. Американський представник заявив, що Злучені Держави відкличуть свою пропозицію, щоб дати „чисте поле" для міжнародної акції. В міжчасі індонезьке радіо повідомило, що в центральній Джаві, не зважаючи на примиря, продовжуються запеклі бої між голяндськими та індонезькими військами.

400 ВБИТИХ І 5,000 РАНЕНИХ В ЖАХЛИВІЙ ЕКСПЬОЗІЇ АРСЕНАЛУ В КАДІС.

Кадіс, Еспанія, 19 серпня. (АП) — Еспанське радіо, подаючи вчера перші вістки про жахливу експльозію фабрики мін і торпед в портовому місті Кадіс, повідомило, що з руїн вже видобуто 105 трупів та що рятункова акція продовжується. В неофіціяльних повідомленнях стверджується, що загальна кількість людських жертв експльозії виносить понад 400 убитих та біля 5,000 поранених. Від експльозії мав завалитися один госпиталь та одна фабрика, погребуючи в своїх руїнах 300 дітей, жінок і чоловіків. В рятунковій акції бере участь пожарна і санітарна сторожа з багатьох міст. Після експльозії Кадіс був цілком відтятий від світу, бо всі комунікаційні получення, телефон і телеграф були перервані. Навколо місця катастрофи поліція держить сильний кордон і нікого не допускає. Еспанська преса, йдучи за вказівками уряду, не подає ані кількости жертв, ані фотографій. Мало експльодувати біля 500 мін і торпед. Загальні шкоди обраховують неофіціяльно на багато мільйонів долярів. Багато будинків були знищені а в поблизьких корабельних варстатах вибухли пожежі. Сам арсенал обернувся в таку купу руїн, що не має виглядів встановити причину експльозії.

АМЕРИКАНСЬКИЙ СУД ПРИЗНАВ ВИНУ 15 НІМЦІВ, ОБВИНУВАЧЕНИХ В НЕЛЮДСЬКИХ ЕКСПЕРИМЕНТАХ НАД ІНТЕРНОВАНИМИ.

Нюрнберґ, Німеччина, 19 серпня. Американський Військовий Трибунал потвердив сьогодні вину 15 німецьких лікарів, обвинувачених в нелюдських знущаннях та дослідах над живими людьми, головно вязнями гітлерівських концентраційних таборів. Між підсудними є теж особистий лікар Гітлера, д-р Карль Брандт та одна жінка. Сімох підсудних звільнено від вини. Засуджені переводили над людьми експеріменти пересаджування тіла, діяння повільного заморожування, стерилізації і т. п. Їхніми жертвами були інтерновані, між ними теж жінки, діти і старці. Вирок на садистичних „наукових" злочинців буде проголошений завтра.

ДОБРІ ЖНИВА У СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ.

„Ізвестія" пишуть, що „Україна знову стала найбагатшим шпихлірем Союзу".

Москва, 19 серпня. Після минулорічної посухи та голодової зими, цьогорічний врожай у Совєтському Союзі взагалі, а в Україні зокрема випав незвичайно добре. В Україні жнива вже на закінченні, але на закінченні теж здирство хліба від селян для „держави". Московська „Правда" сьогодні пише, що совєтські колгоспники „мають всі причини пишатися своїм виконанням обовязку щодо батьківщини". Урядові „Ізвестія" стверджують, що „совєтський нарід може вже з вдовіллям сказати, що обіцянка добитися високого врожаю та виконати на час плян хлібоздачі державі були виконані". Совєтська преса фабрикує багато „листів від уранських колгоспників до Сталіна", в яких стверджується, що „з успіхом переможено деструктивні наслідки німецької окупації, вирівняно шкоди, заподіяні минулорічною посухою і Україна знову стає найбагатшим шпіхліром Совєтського Союзу".

СОВЄТИ ДАЮТЬ ЮГОСЛАВІЇ РАДІЄВИЙ ВИРЯД.

Білгород, Югославія, 19 серпня. Совєтський Союз вислав Югославії відповідний радієвий виряд на влаштування та скріплення югославських радіовисильних станцій. Такий виряд дістала вже білгородська радіовисильня, а в найблищому часі мають його одержати теж радіовисильні в Скопле, Сараєво, Загребі та інших містах.

КОМУНІСТИЧНІ ЗАВОРУШЕННЯ В ГРЕЦІЇ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ.

Атени, Греція, 19 серпня. (АП) — з Північної Греції, головно з району Салонік повідомляють про оживлену акцію комуністичних партизанів. В деяких місцевостях прийшло до завзятих боїв між більшими загонами комуністичних партизанів та відділами урядових військ. Комуністи, понісши втрати, відступили та скрилися в горах.

СОВЄТИ УНЕМОЖЛИВЛЮЮТЬ ЗАМИРЕННЯ БАЛКАНУ

Лейк Сoкcec, Н. Й., 19 серпня.—Совєтський представник в Раді Безпеки А. Громико сьогодні два рази скористав зі свого права спротиву проти австралійської й американської резолюцій в справі Греції, що були останні на порядку. Тим самим справа замирення Балкану в рямках Організації Обєднаних Держав увійшла в кінцеву „мертву точку", з якої евентуально могло б її зрушити ще тільки Загальне Зібрання О. Д. Американська резолюція обвинувачувала Альбанію, Югославію і Болгарію за комуністичні напади на Грецію, австралійська, натомість, пропонувала тільки чотирьом згаданим країнам розпочати безпосередні переговори в справі замирення, нікого не обвинувачуючи. За обидвома резолюціями голосували девять членів Ради, а проти них тільки Совєтський Союз та його польський сателіт. З огляду на великодержавне право спротиву (вета), яке прислуговує Совєтському Союзові, резолюції не перейшли, хоча за ними були всі інші члени Ради Безпеки. Американський представник заявив, що цю справу він ще видвигне на найблищій сесії Загального Зібрання О. Д.

ЛОНДОНСЬКА ГАЗЕТА ЗАПОВІДАЄ РЕЗИҐНАЦІЮ ПРЕМІЄРА АТЛІ.

Лондон, 20 серпня. — Лондонська газета Дейлі Мейл довідується, що прем'єр Атлі мав заявити в тісному гурті своїх приятелів, що він задумує в недалекій будучності зрезиґнувати з посту премієра. Його наступником мав би бути теперішній міністер закордонних справ Ернест Бевин.

В ПЯТНИЦЮ ПОЧНЕТЬСЯ ТРИДЕРЖАВНА КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ НІМЕЧЧИНИ.

Париж, 19 серпня. — Тридержавна конференція в справі піднесення рівня продукції німецької індустрії почнеться в Лондоні у найблищу пятницю, 22 серпня. Злучені Держави Америки заступатиме паризький амбасадор в Лондоні Люіс Доґлес, а Францію амбасадор Рене Масілі.

ПЕРЕДБАЧУЄТЬСЯ ДЕВАЛЮАЦІЮ В ПЛЯНІ МАРШАЛА.

Париж, 19 серпня. — Одним зі засобів европейської відбудови при американській допомозі згідно з пляном Маршала мала б бути теж девалюація деяких перецінених грошей, головно французьких. Окремий монетарний комітет мав би запропонувати відповідне вирівнання вартости грошей в усіх країнах, охоплених пляном Маршала.

КОМУНІСТИ АРЕШТУВАЛИ АМЕРИКАНКУ НА ЗЇЗД МОЛОДІ В ПРАЗІ.

Прага, Чехословаччина, 19 серпня (АП). — В т. зв. Світовому Фестивалі Демократичної Молоді, що відбувається в Празі, брали участь теж 11 американків. Сьогодні вони повідомили за посередництвом американської амбасади, що один чеський міліціонер в уніформі та в товаристві члена чеської комуністичної партії були заарештували і передержали дві години одну американську дівчину у звязку з відозвою, яку американці хотіли поширити між учасниками Фестивалю.

БРИТАНІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ ПРИПИНЕННЯ ЕКЗЕКУЦІЇ ПЕТКОВА.

Лондон, 19 серпня. — Британський представник в Контрольній Раді Союзників в Болгарії вручив сьогодні заступникові голови Ради офіціяльну ноту, домагаючись поінформувати болгарський уряд, щоби не виконував вироку смерти над засудженим провідником опозиційної Аґрарної Партії Миколою Петковом. В ноті сказано, що засуд Петкова був „великим надужиттям справедливости" та що ця справа серіозно інтересує Контрольну Комісію.

ЖИДІВСЬКІ ТЕРОРИСТИ ПРИЗНАЮТЬСЯ ДО ЗАМАХУ НА ПОТЯГ В АВСТРІЇ.

Відень, 19 серпня. — Анонімові листи і телефони та інші познаки вказують на те, що недавний бомбовий замах на британський військовий потяг в Альпах та інші бомбові замахи на британські урядові будинки були ділом терористичної жидівської організації Ірґун Цвай Леумі.

КОМУНІСТИЧНИЙ ТЕРОР В РУМУНІЇ.

Букарешт, 19 серпня. — Розполітикована комуністична товпа в Румунії взялася переводити в життя новий урядовий монетарний закон, завданням якого мала б бути боротьба проти чорного ринку. Досі три особи були вбиті і 200 заарештованих.

ЗАГРОЗА ЗМЕНШЕННЯ ХАРЧОВИХ ПРИДІЛІВ У ФРАНЦІЇ.

Париж, 19 серпня. — Хоча жнива у Франції продовжуються з добрим успіхом, проте загальний збіжевий дефіцит грозить необхідністю ще зменшити приділи хліба, які вже і так є малі, бо виносять тільки 250 грамів денно.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

МОЖЕ ЗБРОЇТИСЬ РОСІЯ, АЛЕ НЕ АМЕРИКА!

Яке міжнародне питання не заторкнути б, в американських комуністів і комунізуючих є на нього одне вияснення й одне рішення: таке, яке виходить з Москви. Так є теж і з справою Міжамериканської Конференції для Вдержання Мира і Безпеки, що радить в Бразилії, в місцевості Петрополіс біля Ріо де Жанейро. Конференція ця має на меті забезпечення американського континенту перед агресіями, що походили б з інших континентів, а теж не допустили до агресивних конфліктів між самими американськими державами. Конференція в Ріо де Жанейро є одначе лише частиною широко закроєної всеамериканської програми, яка має на цілі економічне та культурне піднесення усіх американських країн та поширення демократичних свобід. Є це намагання Злучених Держав цілком здемократизувати й заприязнити цілий американський континент, підносячи його до такого економічного ступня, щоб у кожній країні міг заіснувати такий життєвий стандард, який є в Злучених Державах.

Думки ці не нові, але нині набрали сили і зачинають здійснюватись у скорому темпі головно тому, що Америка перший раз за ціле своє існування відчула, що вона вже не забезпечена перед агресіями з боку інших континентів в такий спосіб, як це було досі. Налягають на цю справу многі американці ще й тому, що кажуть, що спершу треба американцям самим себе впорядкувати, обєднати і забезпечити, а доперва потім іти порядкувати Европу чи інші континенти. Здійснивши це, кажуть далі, Америка стане добрим прикладом для інших, що улекшить їй роботу в Европі чи деінде. Як відомо, в Ріо де Жанейро мають американські держави упорядкувати справу мира і забезпеки, а за кілька місяців зідуться знову для видвигнення і розвязання своїх економічних проблем.

Певно, що крім ідеалістів чи політичних реалістів, що працюють для цього всеамериканського ідеалу, є в Америці ще й такі елементи, що матимуть на увазі в цій справі тільки свої інтереси, себто інтереси мілітарних каст, коли іде про військову оборону, чи інтереси промисловців, коли іде про достави зброї й т. п. Та самі Злучені Держави не глядять на ці справи очима мілітаристів-диктаторів, чи очима доставців муніції. На таке американський нарід ніколи не дав би згоди. Тут іде про справжнє замирення, справжню дружбу й справжню забезпеку перед агресіями. Та Совети не беруть цього під увагу, ні цього, що вони самі зброяться безупину та ще збброять усіх своїх сателітів, хоч ніхто не береться на них нападати, бо вони одинокі є нині в Европі напасником, ще більшим від Гітлера. Кремль та його ступайки в Америці добачують в обєднанню американського континенту та в його намаганнях забезпечити себе мілітарно перед агресіями тільки „імперіялізм Злучених Держав" та їхній визиск народів Латинської Америки. Таке пишуть московські газети таке пише Генрі Волес у своїй „Ню Ріпоблик", чи такі комунізуючі як Френк Кінґдон у своїй колюмні „Говорячи по щирості". Найбільше їх болить одначе це, що американське обєднання може бути звернене згодом проти Росії й саме за це вони це обєднання так гостро критикують.

Комуністичне поготівля

Американські комуністи приготовляються до военного конфлікту між Советським Союзом і Злученими Державами. З цього не виходить, що до цього конфлікту прийде, ні теж, що такого конфлікту бажають собі Злучені Держави, чи до нього змагають, бо є правдою, що американська закордонна політика робила і далі робить усе можливе, щоб до такого конфлікту не допустити. Одначе в Москві думають інакше. Замісць думати про мир, Совети готуються на інший випадок, на випадок американсько-советської війни. Для такого випадку кремлівська стратегія підготовляє уже віддавна американських комуністів, надіючись від них на випадок війни оборони Росії, а не Америки.

На цю справу звертає увагу комуніст Віктор Різен, знавець робітничих справ і всього цього, що діється в робітничих юніях. Отже Різел каже, що комуністи в Ню Йорку розпочали завзяту кампанію, щоб вдержати у своїх руках контролю над Краєвою Морською Юнією (Нешенел Мерітайм Юніон), яка матиме свою конвенцію в Ню Йорку, в місяці вересні. Для комуністів це тепер найважніша справа тому, що ця юнія могла б у випадку війни з Советами завдати Злученим Державам відразу великого удару, бо спинити корабельний рух. Вона могла б і нині багато нашкодити різним краям, що їм допомагає Америка, а які ще не є в советській сфері впливів, коли б викликала страйк корабельних робітників і спинила висилку американської допомоги таким краям, як Греція, Туреччина чи Китай. Це є в пляні комуністів і скорше чи пізніше вони возьмуться і за цей засіб допомоги Кремлеві в його підбоях, але щоб такі речі можна в кожний час виконати, треба комуністам мати повну контролю над Краєвою Морською Юнією. До цього вони тепер змагають усіми силами, але чи це їм дійсно вдасться, покищо не відоме.

Це, що пише Різел, є справою першої ваги. Немає найменшого сумніву, що американські комуністи не підуть за добром Америки, як не ішли досі, а тільки поступлять у війні так, як їм накаже Кремль. Подібні накази Москва давала американським комуністам, як була в спілці з Гітлером, не дивлячись на добро Америки і світа, а тепер каже їм готовитись до чогось куди гіршого.

Різел розкриває тільки одну картину з комуністичного поготівля на випадок евентуальної війни між Советами і Злученими Державами, але ця картина така важна, що вона повинна заставити весь американський загал, а зокрема американське робітництво, добре застановитись над цею великою небезпекою для цілої країни, яка їй загрожує з боку американських комуністів і Кремля, як цього центру, якому вони повинуються. Америка не може чутися забезпеченою, коли її земля годує і висуває на визначні становища таких, які її готові зрадити кожної хвилини. Такими зрадниками є комуністи. Як такі вони не повинні займати теж і в робітничих юніях ніяких відповідальних становищ.

Микола Чубатий.

Український страх в політиці Москви

На тему причини Першої та Другої Світової Війни списали автори новочасної історії та журналісти цілі томи. Ніхто не сумнівається, що вони спишуть на цю тему ще й нові томи, а проте в цих всіх писаннях так мало місця находить одна із дуже важних причин обох світових воен та участи Росії в них, а саме **справа України.**

Не можна б сказати, що ця дійсна причина та мотиви російської закордонної політики промовчується свідомо. Вона промовчується з незнання основних справ, що відносяться до зросту та слабости російської імперії. Росія представлена часто в тих історіях як жертва сусідського наїзду — німецького чи австрійського, хоч так не все було.

Перед світом офіціяльні російські вчені та публіцисти представляли все Росію як одноцільну державу, з однородним населенням та з однородними політичними ідеалами. А навіть ці, що виразно пишуть про існування та культуру українського народу, звичайно, або промовчують або перекручують політичні змагання новочасного українства. Звідси теж помилкове представлення участи Росії в обох світових війнах та помилкове представлення важних потягнень російської закордонної політики, які є аж надто часто кермовані українською справою.

Політика новочасної Росії, царської білої та теперішньої червоної у великій мірі є кермована „українським страхом", себто страхом за втрачення України, що означало б сильне підірвання потуги тої евразійської імперії. Хоч національна свідомість українців під Росією перед Першою Світовою Війною не була ще така динамічна, щоб безпосередньо загрожувала існуванню російської імперії, то проте „український сепаратизм" був в останніх роках перед 1914 роком головною причиною богатьох політичних кроків Росії та її приступлення до Першої Світової Війни, головно проти Австрії.

Відомо, що національне відродження галицьких українців під пануванням Австрії сильно денервувало петербурзький уряд, й то в далеко більшій мірі ніж поширювання австрійських впливів на балканськім півострові. Відродженню українства російський уряд противставив з одного боку урядові інтервенції, з другого боку неурядову акцію. На плян австрійського уряду основувати український університет в Галичині російський уряд відповів таки офіціяльною інтервенцією, протестуючи проти творення нового культурного осередку „мазепинства", бо український університет вважався немов офіціяльним признанням існування української нації з боку австрійського уряду саме тоді, коли російська політика таке існування всіми засобами своєї пропаганди заперечувала.

Рівночасно з Росії пішла посилена агітація серед галицьких, буковинських та карпатоукраїнських москофілів, ведена російськими громадськими організаціями, що фонди діставали від свого уряду. Все це разом взяте, себто українська справа як цілість, сильно загострила відносини поміж Росією та Австрією і вона саме пхнула Росію у війну проти Австрії чи не в більшій мірі, ніж справа сербська, яку вважається офіціяльною причиною російсько-австрійського конфлікту.

В кожному разі балканський конфлікт не був одиноким мотивом вступлення Росії у війну. Був ще другий мотив, іменно „Український страх". Росії конечно залежало на цім, щоби кинутися на Австрію та захопити у свої руки Галичину, українську Буковину та Карпатську Україну. Діставши всі українські землі в свої руки, царська Росія хотіла зробити українську справу чисто внутрішньою справою Росії та задавити український сепаратизм у всіх його проявах. Це був зовсім той самий плян та кермований тими самими мотивами, що його червоний цар Сталін зреалізував у Другій Світовій Війні.

Коли розглянемо блище способи переводження протиукраїнської політики білою та червоною Росією, то вони теж до здивування такі самі. І цар Микола II. і Сталін Кривавий оба пхнули свої московсько-азійські полчища, щоби „визволяти західних українців". „Благочестивий цар православний" Микола II. захопивши Галичину наказав заарештувати Митрополита Греко-Католицької Церкви та десятки українсько-католицького духовенства та розпочав насаджувати російське православіє, а нищити католицтво в Галичині як сильну та грізну остою українського сепаратизму. Безбожник Сталін до слова зробив те саме, тільки ще брутальнішим та ще більше безоглядним, правдиво большевицьким, способом. Одначе політичні цілі обох російських царів одні та ці самі.

Росія, ослаблена революцією, не могла вести завойовницької політики щодо Західної України, тому тимчасово залишила її Польщі, теж з виразним обрахунком на український страх. У Москві добре знали заборчі апетити Польщі та її засліплення на точці українства. Тому большевики були спокійні, знаючи, що поляки поведуть протиукраїнську політику, яка з одного боку буде зупиняти зріст небезпечного мазепинства, а з другого боку так ослабить Польщу, що вона у слушний час мусить віддати Росії українські землі. Це стара політика Москви відома з Андрусівського Мира (1667) поміж Польщею та Москвою. Провідною думкою тої московської політики все було: коли неможливе опанування цілої України, то треба поділитися українськими землями з Польщею, яка буде своєю протиукраїнською політикою помагати виконувати далекойдучі пляни Росії — спиняти розвій українства.

Польща могла б була ці пляни Росії перекреслити проукраїнською політикою, одначе хто знав ментальність поляків, той міг бути певним, що це не станеться. Знали це большевики і тому спокійно віддавали західно-український депозит на польські експерименти в надії, що поляки точно переводитимуть московські далекойдучі пляни повного опанування України в майбутности. Московські большевики не помилилися. Про це свідчить двадцятьрічна польська політика на Західній Україні, іменно: повна негація української нації аж до заборони вживати назву „українець, український" включно.

Прийшов час, коли Москва почулася вже сильною, тому подякувавши Польщі за двадцятьпятьлітнє гноблення українства, відібрала від неї Західну Україну. І знову „український страх" став провідним мотивом всеї московської політики на передодні та під час Другої Світової Війни. В останніх роках, частинно завдяки московсько-польській пропаганді, частинно завдяки засліпленню та політичному невиробленню деяких українських кол, зродилася в світі легенда про пляни німців відбудувати самостійну українську державу. Хто читав гітлерівську евангелію „Майн Кампф", хто слідкував уважно за німецькою політикою супроти українців кілька літ перед вибухом Другої Світової Війни, той не міг набрати переконання про дійсне існування такого німецького пляну. Все ж таки небезпека, що німці могли мати такий плян, була в Росії великанська й то куди грізніша від австрійських українських плянів. Тому „український страх" став знову провідною думкою російської світової політики.

Сталін заключає з Гітлером договір за ціну захоплення Західної України. Він віддавав Гітлерові вільну руку в Европі та в позаевропейських країнах. Він навіть був готов достарчати націстам припаси, щоби тільки німці залишили всю Україну спокійно в російських руках. Комуністи з Кремля годилися вже „з фашистами", щоби тільки ці не мішалися до їх внутрішнього діла-розправи з українським сепаратизмом.

Можна припускати, що Сталін був би дотримав своїх зобовязань, коли б не божевільний плян Гітлера завоювати Україну на колонію для німецького райху і проти волі Москви і проти волі українського народу. Гітлер приневолив Сталіна стати аліянтом західних демократичних держав, а „український страх" знову став провідним мотивом московської політики в таборі аліянтів. При їх допомозі Кремль опанував не тільки Західну, але й Карпатську Україну та зреалізував старий плян царської Росії — зробити українську справу внутрішною справою Росії, себто її задавити.

Всеж таки Сталін вже давно розумів, що неприродна спілка дикої московської диктатури з демократією заходу не вдержиться, що це стадія переходова а „українська небезпека" може загрожувати Росії знову з боку творців права самовизначення народів та творців Атлянтійського Чартеру. На таку евентуальність Москва готовиться формальним впровадженням в члени Обєднаних Держав. Московське розумовання було таке: Якщо демократичні держави мають видвигнути справу визволення українського народу, тоді краще самому ту справу позірно розвязати, створивши фікцію, що самостійна Україна у свобідній спілці з Росією вже існує. Краще тому самій Москві впровадити Україну в обєднані Держави, посадивши на українському кріслі московського холопа та казати йому говорити все те, що височайшому червоному царю подобається.

Український страх казав дальше Верховному Советові в Москві ухвалити закон про передання справ закордонної політики, а навіть справ війська в руки тої ніби то самостійної України. Річ природна, що з того всего ані на йоту не прийшла яканебудь зміна в Україні. Так як давніше знущались над Україною диктатори з Кремля, Постишеві чи Кагановичі, так само вони знущались над нею й нині. Одначе страх, що західні демократії можуть видвигнути справу визволення українського народу, диктує всю цю політику Політбюрові на Кремлі. Якщо західні демократичні держави здемаскують московську облуду, і з черги визволять Україну зпід московської тиранії, тоді це був би найпевніший шлях зломання сили Москви та заведення мирного світу. Бо Україна ци найслабше місце російської імперії і звідси „український страх" став головним мотивом політики Росії.

ПЕТРО ХОРОЛ

НА ТЕРНОВИХ ДОРОГАХ СОВЄТСЬКИХ

8)

НА СУХОНІ.

Одного дня мене й старих батьків, яких я не хотів залишити, разом з іншими переведено на баржу, що Сухоною відправлялась на Тотьму. Призначено мене було старостою Роменської, Лйбенської та Київської округ, а моїм помічником — техніка з Дарницького вагоно-будівельного заводу. В обовязки наші входило роздавати харчі вязням. На одному зі мною пароплаві й баржах їхала частина вязнів з цих округ. На другому пароплаві, що мав іти за нами, їхав мій помічник. До бох пароплавів було причеплено по дві баржі, наповнених людьми й рештками їх речей. З пристані наш пароплав відійшов раніше, а другий — ще лишився. Відпливши 30-40 кілом. від Вологди, наш пароплав пристав до берега. Це використали коло 50 чоловіків і зникли в лісі.

Тільки рушив наш пароплав, як його нагнав залишений нами у Вологді і далі йшов від нас на відстані 200-300 мт.

Ми минули місце, де в Сухону впадає з правого боку незнана мені річка, як почули крики з заднього пароплава. Дно передньої баржі провалилось і люди опинились у воді між стінками баржі. За кілька секунд розломилися і упали на воду стінки баржі. Слідом за першою розломилась й друга баржа і все, що на ній було, опинилося у воді. Кричали всі звідусіль. Щоб зупинити наш пароплав, наші конвоїри почали з барж стріляти. Пароплав спинився, але ніяких ратувальних приладів не було.

Серед загального крику все більша й більша кількість людей ховалась під водою. Лише кілька доплило до верега. Загинуло понад 400 людей. Пливучи далі, довго розмовляли про цю подію. Конвойні міліціонери розповіли, що баржі ті були забраковані, як старі, шість років тому і весь цей час стояли невикористаними у Вологодській пристані, заки влада використала їх тепер. Обидва міліціонери, що були на одній зі мною баржі, казали, що баржі використано навмисне.

ТОТЬМА.

Наш пароплав, а також той, що лишився без барж, прибули до міста Тотьми за кілька днів.

Був післяобідний час.

Піскуватий, трохи похилий беріг. Місто й пристань облягли одвічні, безкраї ліси. Переважно старі, але красиві, невеликі одноповерхові, дерев'яні будинки міста широко розлягалися. Коло кожного були просторі садиби. За будинками — церкви. Місцеві мешканці зустріли наш пароплав, вийшовши невеликими гуртками на беріг, але до нас не наближалися. Видно, їм було заборонено з нами говорити. Деякі жінки плакали. Інші, коли міліціонери не бачили, кидали нам куски хліба, варену картоплю.

На березі, в широкій огорожі з вориння, лежали тисячі раніше привезених людей. Мало з них звернуло увагу на наше прибуття. Деякі стогнали, рідко й мляво ворушилися. Інші лежали нерухомо: померли. Новоприбулі були спроваджені до загорожі. Тут відбувають карантин. Разом з батьками й вузликами в руках я йшов між цією сумішшю живих і мертвих.

Раптом мої очі сприпинилися на одному лежачому. Вбрання було знайоме. Повертаю обличчям до гори. Розкриті очі ще блимали. Я пізнаю односельчанку С. Р. Вона тихо стогнала: „Діти, діти", прошепотіла. У Вологодській церкві від неї відібрали двоє малих дітей, а чоловіка відправили в ліси ще в день нашого приїзду у Вологду.

Жінка мала 23-24 роки. Донька найбіднішого в селі шевця, виросла без матері. Вона винувата була тим, що вийшла заміж за сина крамаря, „клясового ворога".

Я витяг її за огорожу, а місцеві мешканці понесли її до лікарні.

В огорожі ми лишились кілька днів. Одного ранку у групі з 15-20 тисяч людей, вузькими лісовими дорогами, мене разом з батьками повели в район Котласу. Мало відпочиваючи в дорозі, ми йшли днями й ночами. Йдучи з нами, наші вартові казали, що робітників у лісах не багато, а чужинецькі фірми вимагають, щоби куплене ними дерево було одержано вчасно.

Сьомого дня, серед віками незайманого лісу, на лісовій просіці, колону зупинили. Ми були за 7 км. від села Ісакова, що мало 17 дворів. Тут жила охорона ГПУ та контора 148 дільниці лісозаготівель. На цій дільниці було ще не досить робітників, але вже працювало понад 7 тисяч і нас привели на поповнення. Тут нас перебрала нова адміністрація на чолі з Кіріловим.

(Продовження на стор. 4-тій).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1947 РОКУ

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий відділ ч. 436, в Кіченер, Снт., Канада.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Маланчук Андрій.
В. 13. Качмар Леон Т., Теодорович Ірина.
В. 36. Якимів Олеся.
В. 39. Рудий Франко, Бучай Ярослав, Ґодзак Володимир, Ґодзак Микола.
В. 59. Воркевич Василь.
В. 61. Релик Розалія.
В. 64. Крушельник Марія.
В. 65. Кампанелій Павло А.
В. 75. Вазек Юрій, Цимбаліст Василь, Базилевич Михайло, Кунка Семен С., Вазек Евгенія, Вазек Ленард. Висоцький Йосиф А., Бомбик Іван.
В. 76. Савчак Іван.
В. 85. Гнатюк Михайло, Андерсон Іван.
В. 94. Козак Честер, Орський Вілям, Копиницька Ганя С., Бодруг Михайло В., Байор Стефанія Е., Байор Ірина Н., Будор Марія, Рудий Юрій Г., Будор Анна Е., Функий Албін Ф.
В. 97. Кіча Олена.
В. 99. Воляр Теодор.
В. 103. Вовк Анатоль
В. 110. Міневський Іван.
В. 143. Білик Емілія, Білик Естелля.
В. 145. Бабяк Олекса Ч., Бабяк Володимир П.
В. 156. Ясний Никола, Блотний Станислав.
В. 158. Коптюх Михайло.
В. 168. Іванило Михайло, Іванило Марія. Нагребний Франко.
В. 175. Лісовський Стефан Л.
В. 176. Дячишин Стефанія.
В. 180. Зепко Юнис А., Зепко Ольга А., Зепко Ева Дорота.
В. 183. Боришкевич Володимир. Лісовський Володимир Л.
В. 192. Гула Зофія.
В. 204. Ґумовський Іван, Максимюк Михайло. Дзюрка Антін.
В. 206. Клекот Вілям. Бойко Мирон, Гладик Марія.
В. 213. Пахолок Богдан.
В. 217. Чорненький Володимир.
В. 218. Ґура Розалія.
В. 220. Барич Андрій. Пітула Артур.
В. 221. Васевич Михайло. Кадубець Василь, Хоркавий Петро.
В. 226. Петрів Марія, Півторяк Яків.
В. 237. Жвізанська Марія Г.
В. 238. Петрейко Ольга, Петрейко Володимир.
В. 248. Бабель Юрій В., Бабель Олена М., Маскула Володимир М.
В. 276. Тисячний Анна.
В. 283. Качмар Михайло.
В. 292. Дунчешен Ольга, Дунчешен Берниса.
В. 295. Керский Йосиф.
В. 300. Шимко Ірина.
В. 316. Падучак Мирослав, Станик Олена.
В. 319. Парчій Іван.
В. 349. Кроль Франко.
В. 361. Собенко Анна, Собенко Марія. Собенко Іван.
В. 367. Луців Василь.
В. 370. Терцяк Петро.
В. 371. Ґут Павло, Олексів Вілям.
В. 374. Бескостій Павло.
В. 380. Кушнір Прокоп.
В. 383. Хоміцький Тома.
В. 396. Деберсон Юлія.
В.414. Бризіцька Олена М., Карпа Віра, Ковальчук Йосиф.
В. 427. Поташник Катерина.
В. 432. Підзамецький Франко, Голичук Ольга Г., Кавун Іван, Матушів Іван, Ребрик Любомир М.
В. 436. Веґера Михайло, Шурко Іван, Сплавник Марія, Атаманюк Михайло, Веґера Іван, Пенцак Іван, Кіт Семен, Зелонка Олекса, Зелонка Катерина, Вербовецький Петро, Пенцак Джералд.
В. 445. Топольницький Микола, Бойчук Михайло, Гнатюк Вілфред О.
В. 454. Сусла Богдан.
В. 461. Цебринський Казимир, Кердов Олекса, Єфтімчук Олекса.
В. 476. Маряк Семен.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 2. Воргач Юлія.
В. 7. Ністрян Стелля, Петрунцьо Петро,* Петрунцьо Андрій.*
В. 45. Ґаламаґа Петро.*
В. 73. Пшоновський Йосиф.*
В. 78. Стиців Теодор.
В. 136. Войнар Іван.*
В. 212. Джеровм Христина.
В. 223. Кравінська Олена.
В. 261. Ґребович Григорій,* Ґребович Зофія.
В. 292. Курилів Стефан.
В.335. Бубен Ірина.
В. 458. Шеґда Марія, Шеґда Теодор.*
В. 461. Кущій Малій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 3. Паник Стефанія 2.
В. 31. Томко Маґарета.
В. 39. Монастирський Стефан.
В. 102. Мозиловський Стефан, Мозиловська Пазія, Мозиловський Станислав,* Мозиловський Антін,* Мозиловський Михайло.*
В. 122. Попович Михайло 2.*
В. 125. Буксар Ірина.
В. 186. Решетар Теодор.*
В. 189. Кулик Горис Орест.*
В. 287. Будник Зофія.
В. 427. Городенчук Лійна.
В. 451. Шупенюк Лійна, Шупенюк Вілям.*
В. 473. Кіт Лукян.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 142. 2 члени.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 235. Богаченко Ірина, Богаченко Йосиф.*
9. 287. Касій Зофія Будник.
В. 342. Грицуна Йосиф.*
В. 401. Кренціґлова Дорота.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 8. Микитюк Олекса.*
В. 9. Вашюта Михайло.*
В. 21. Ґарбера Ілько.
В. 30. Бат Іван мол.*
В. 40. Макаровський Андрій.
В. 90. Личко Юлія.
В. 91. Іванцьо Ілько.*
В. 94. Раній Анна Б., Васкуль Григорій,* Хринівський Никола.
В. 95. Борута Юрій.
В. 98. Павук Андрій, Пронишин Василь.*
В. 102. Гарлач Михайло.*
В. 109. Твардой Ольга.
В. 144. Федиська Ванда.
В. 218. Панчак Теодор.
В. 229. Мозійко Олекса, Мозійко Анна.
В. 234. Дідух Михайло.*
В. 242. Кролик Ольга.
В. 259. Гізовський Михайло.*
В. 273. Габак Анна, Габак Михайло.*
В. 292. Перецький Володимир. Перецький Евген,* Перецький Михалина, Брич Дмитро, Крижановський Петро.*
В. 300. Лаверик Анастазія.
В. 305. Онуляк Павлина.
В. 309. Платко Анна К.
В. 324. Захарчук Михайло Н.,* Захарчук Володимир Д.*
В. 333. Савчак Стелля.
В. 334. Гаргай Григорій.
В. 336. Полука Катерина.
В. 343. Панків Анна.
В. 361. Писарчук Павлина.
В. 367. Конський Олекса,* Андріїв Сидор.
В. 371. Кузів Данило Б.*
В .390. Мачурат Стефан.*
В. 400. Вус Станислав.*
В. 408. Драган Йосиф.*
В. 432. Гаврилюк Роберт,* Гунцар Михайло,* Гарасим Джійна.
В. 434. Ґураль Франко, Ґураль Марія, Ґураль Петро.*
В. 441. Вовк Григорій,* Багай Никола.*
В. 458. Шевчук Вайолет.
В. 463. Єзусько Ольга.
В. 464. Муха Михайло,* Шестовський Полі, Конаровський Йосиф,* Масевич Олена, Сенишин Никола 2.*
В. 465. Ґреґорович Стелля.
В. 473. Нюнка Василь.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 7. Решетар Теодор.*
В. 91. Ґузиляк Михайло.
В. 133. Будник Зофія, Монастирський Стефан.
В. 172. Стельмах Василь, Стельмах Стелля, Могр Ольга.
В. 238. Попович Михайло 2.*
В.277. Ґроґоза Марія.
В. 400. Мозиловський Стефан, Мозиловський Пазя, Мозиловський Станислав,* Мозиловський Антін,* Мозиловський Михайло.*
В. 432. Кіт Лука,* Городенчук Лійна, Шупенюк Вілям,* Шупенюк Лійна.
В. 446. Борискевич Мафтій.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 142. 2 члени.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 235. Богаченко Йосиф.* Богаченко Ірина.
В. 287. Будник Зофія.
В. 342. Грицуна Йосиф.*
В. 401. Кренціґлова Дорота.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 239. Ганас Стелля, Ганас Анна.

В. 284. Гладешевський Данило.*
В. 304. Яремко Михайло.

ЧЛЕНИ ВІДІШОВШІ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ.

В. 375. Ковалишин Вілям.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ.

В. 204. Дзюрка Антін.*
В. 324. Сенюк Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 31. Томко Ілько.*
В. 39. Красневич Павло.*
В. 79. Забавчук Вілям*
В. 85. Янковський Володимир.
В. 91. Круль Анна 2.
В. 99. Бонк Петро.*
В. 159. Ґолдвич Марія.
В. 166. Гиряк Михайло.*
В. 174. Ковальчук Тесій.
В. 180. Старк Наталія.
В. 201. Падароф Яків.
В. 219. Ткач Іван.*
В. 230. Петрик Анна.
В. 239. Дьорка Марія.
В. 270. Панас Емілія.
В. 292. Шпирка Андрій.*
В. 304. Котелець Теодор.*
В. 312. Фецак Петро,* Фецак Андрій,* Фецак Марія.
В. 329. Войтович Анна.
В. 334. Гац Никола.*
В. 343. Андрувс Катерина.
В. 370. Ковальчук Іван,* Ковальчук Йосиф.*
В. 427. Медвіґ Іван.*

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 25. о. Захарко Іван.
В. 43. Булсак Юрій.
В. 71. Богаченко Павло.
В. 91. Козак Іван.
В. 121. Лаврук Ольга.
В. 134. Гурняк Юстина.
В. 135. Тунко Никола.
В. 146. Гайдамаха Никола.
В. 155. Романко Пилип, Черепаняк Йосиф.
В. 175. Плекан Григорій.
В. 245. Єдлінський Володимир.
В. 251. Злобчук Юстина.
В. 270. Струж Марія.
В. 294. Нагребецький Антін.
В. 296. Лобур Володимир.
В. 330. Корнят Василь.
В. 334. Когут Михайло.
В. 339. Барна Михайло.
В. 361. Павлюк Василь.
В. 368. Веселюк Михайло.
В. 370. Ройко Анна.
В. 432. Романишин Никола.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1947 року було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	35,010
В місяці липні 1947 р. принято нових	126
В місяці липні 1947 р. принято наново	17
В місяці липні 1947 р. принято з переступними листами	19
В місяці липні 1947 р. принято з інших кляс	5
В місяці липні 1947 р. принято зо старого роду обезпеч.	2
Разом	35,179
В місяці липні 1947 р. суспендовано	65
В місяці липні 1947 р. відійшли з переступними листами	20
В місяці липні 1947 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	5
В місяці липні 1947 р. відійшли до нового роду обезпеч.	2
В місяці липні 1947 р. відійшли зо зворотом у готівці	27
В місяці липні 1947 р. відійшли на безплатне продовж.	4
В місяці липні 1947 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	2
В місяці липні 1947 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
В місяці липні 1947 р. померли	23
Разом	149
З кінцем місяця липня 1947 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	35,030

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	84
В клясі В.	на $ 750	12
В клясі С.	на $1000	169
В клясі В.В.	на $1500	5
В клясі С.С.	на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	458
В клясі О-1000	на $1000	304
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	4,888
В клясі Р-1000	на $1000	3,423
В клясі Р-1500	на $1500	43
В клясі Р-2000	на $2000	44
В клясі Р-2500	на $2500	7
В клясі Р-3000	на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	3,410
В клясі Е-1000	на $1000	1,577
В клясі Е-1500	на $1500	40
В клясі Е-2000	на $2000	30
В клясі Е-2500	на $2500	5
В клясі Е-3000	на $3000	6

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,467
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,694
В клясі W-1500	на $1500	40
В клясі W-2000	на $2000	19
В клясі W-2500	на $2500	1
В клясі W-3000	на $3000	3
В клясі W-різні суми		77

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	3
В клясі Т- 250	на $ 250	165
В клясі Т- 500	на $ 500	3,550
В клясі Т- 750	на $ 750	519
В клясі Т-1000	на $1000	7,733
В клясі Т-1500	на $1500	183
В клясі Т-2000	на $2000	52
Разом		35,030

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 3. Сухорський Юрій, мол.
В. 13. Завіська Анна М.
В. 23. Барберій Михайло.
В. 36. Якимів Михайло А., Васкукинас Бернард І., Степський Іван М. мол.
В. 39. Прокопяк Анна.
В. 45. Білінський Іван Нестер.
В. 75. Саржент Павло. Базилевич Неней А., Базилевич Вівіян І., Поживак Шерон І.
В. 78. Ванейчук Володимир.
В. 85. Панко Маґарета.
В. 87. Зучидло Василь.
В. 94. Функій Албін Ф., Івасюк Розалія М., Орська Патрися Д., Шелегій Патрися С.
В. 100. Марусяк Теодор В.
В. 102. Бобечко Джеймс Д., Микитюк Стефан К.
В. 104. Свалик Роберт М.
В. 105. Кейн Елейна І.
В. 110. Дуджик Джудит А., Дуджик Лаврентій С.
В. 122. Семеген Річард.
В. 140. Терлецький Річард Н.
В. 164. Карл Варен А.
В. 175. Колберт Петро Г.
В. 183. Лісовський Петро мол., Ревак Іван Джемс, Ревак Йосиф Л., Ревак Елейна М., Віхорек Моніка. Віхорек Марся, Лісовська Модеста Л.
В. 203. Солодка Силвія Дж., Солодкий Павлина М.
В. 204. Сиван Ольга К., Остров Евген Е. 2, Жін Юліянна.
В. 215. Ґейтс Варвара Дж., Ваврашок Йосиф.
В. 220. Сахно Джеровн Р.
В. 235. Богаченко Розмарія.
В. 237. Жвіжанський Мирон Й.
В. 238. Романюк Михайло І.
В. 254. Кутлер Меланія, Біндас Пилип, Дмитро Володимир М.
В. 259. Фоця Роджер І.
В. 261. Вітео Дайана Л.
В. 276. Прокоп Карен, Прокопович Франка А., Тисячний Данило.
В. 283. Вільжинський Евген М.
В. 293. Гліва Павло.
В. 295. Сивик Патрися.
В. 296. Чайковська Роджіна.
В. 316. Свереда Річард І.
В. 319. Бродій Марія Е.
В. 336. Стахур Тарас.
В. 361. Літепло Роналд Р. Літепло Марія А.
В. 363. Базів Іван Ф.
В. 364. Гардюк Данило, Бобечко Джеймс Д.
В. 367. Тиран Михайло Р.
В. 372. Головка Іван Й. мол., Головка Никола А. мол.
В. 395. Рановський Іван М. 4, Рановська Катерина М.
В. 414. Бризіцька Евгенія О., Бризіцька Вілма Джералдина, Барако Патрися Л., Барако Йосиф Ф., Барако Варвара Дж.
В. 427. Чорнописький Петро Ю.
В. 432. Дмитрик Стелля. Лущак Стелля Ю., Лущак Джералд, Бусько Михало, Мельник Никола, Грицай Марія А.
В. 436. Сплавник Розалія.
В. 445. Кузенко Іванна Е. Гарапяк Петро.
В. 461. Дуган Юрій.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 7. Юрша Евген, Нестер Никола, Нестер Ірина, Нестер Маґарета М., Нестер Олся Л., Бачьо Андрій М.
В. 48. Белес Леон, Белес Дорота, Белес Павло Р.
В. 219. Драч Олена, Драч Катерина.
В. 445. Маценко Олекса Я.
В. 458. Шеґда Едвард Г., Шеґда Фред М.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 49. Обаль Ґерій В.
В. 102. Мозиловський Стефан мол.
В. 122. Попович Михайло мол.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 220. Кріль Люба Ю.
В. 235. Барна Дорота А., Барна Йосиф Е.
В. 292. Риба Теодор Р. Д.
В. 458. Краєцька Леся А.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 7. Яцула Іван мол.
В. 45. Бутрин Василь.
В. 48. Куцаба Ґеноефа.
В. 91. Либа Верґенія Л., Круль Веслій С.
В. 94. Васкуль Орест.
В. 102. Шайн Розалія.
В. 112. Юнич Марія.
В. 130. Дзюма Верґенія.
В. 155. Мілер Йосиф мол., Мілер Розалія М., Мілер Кляренс.
В. 168. Дячишин Франко, Бабин Іван Т.
В. 217. Булавінець Марія.
В. 21 9. Кіт Марлина.
В. 244. Кушвара Силвія Л., Кушвара Вінценті Вм. мол., Кушвара Розалія М.
В. 273. Габак Марія.
В. 274. Корандович Роберт А., Корандович Долорес Б.
В. 292. Куж Роберт С., Куж Давид В., Куж Ерол Е., Куж Ліна А.
В. 313. Бержонський Михайло Д.
В. 336. Михалс Герберт.
В. 361. Неш Йоанна П., Неш Лорета.
В. 364. Юроско Річард Н.
В. 367. Петрик Франко К., мол.
В. 446. Ґураль Йосифа А. 4.
В. 463. Касел Дайана С.
В. 464. Місчій Евген І.
В. 471. Раджіховський Володимир мол.
В. 475. Томчук Едвард, Томчук Ілько, Томчук Мирослав.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 238. Попович Михайло мол.
В. 400. Мозиловський Стефан мол.
В. 432. Обаль Ґерій В.
В. 473. Шеремета Елена Я., Шеремета Олекса Я.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 85. Гнатюк Михайло, Андерсон Іван.
В. 97. Кіча Олена.
В. 176. Дячишин Стефанія.
В. 192. Гула Зофія.
В. 213. Пахолок Богдан.
В. 238. Петрейко Ольга, Петрейко Володимир.
В. 292. Данчишин Ольга.
В. 316. Станик Олена.
В. 319. Парчій Іван.
В. 349. Кроль Франко.
В. 371. Олексів Василь.
В. 383. Хоміцький Тимко.
В. 454. Ссула Богдан.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 220. Кріль Люба Ю.
В. 235. Барна Дорота А., Барна Йосиф Е.
В. 292. Риба Теодор Р. Д.
В. 458. Краєцька Леся А.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ.

В. 230. Мамрик Михайло.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 61. Релик Розалія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 83. Купревич Іванна.
В. 164. Гелетій Юстина.
В. 175. Тарас Анна.
В. 204. Максимюк Михайло.
В. 239. Писечко Катерина.
В. 336. Поливка Катерина.
В. 383. Петровська Анна.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1947 року було в У.Н.С. дітей членів	12,089
В місяці липні 1947 р. принято нових	93
В місяці липні 1947 р. принято наново	15
В місяці липні 1947 р. принято з переступними листами	3
В місяці липні 1947 р. принято з інших кляс обезпечення	5
Разом	12,205
В місяці липні 1947 р. суспендовано	42
В місяці липні 1947 р. відійшли з переступними листами	5
В місяці липні 1947 р. відійшли до старших членів УНС	16
В місяці липні 1947 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	5
В місяці липні 1947 р. відійшли зо зворотом у готівці	7
В місяці липні 1947 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
В місяці липні 1947 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	—
В місяці липні 1947 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці липні 1947 р. опмерли	—
Разом	77
З кінцем місяця липня 1947 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	12,128

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шій	на $500	3,663
В клясі 2-гій	на $500	1,039
В клясі 3-тій	на $100	2,399
В клясі 4Р	на $ 250	111
В клясі 4Р	на $ 500	1,736
В клясі 4Р	на $1000	581
В клясі 5Е	на $250	235
В клясі 5Е	на $ 500	1,780
В клясі 5Е	на $1000	446
В клясі 6С	на $ 500	99
В клясі 6С	на $1000	39
Разом		12,128
З кінцем місяця липня 1947 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених		47,158

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за липень 1947 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж липня 1947 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

IV. Конференція Укр. Краєвих Допомогових Комітетів в Европі

ПРЕСОВИЙ КОМУНІКАТ

з праць IV. Конференції Українських Краєвих Допомогових Комітетів, що відбулася в Парижі в днях 4 до 9 серпня 1947 року.

(Пересланий за посередництвом ЗУАДКомітету у Филаделфії).

Конференція відбулася згідно з постановою III-ої Конференції в цілі створення світового Осередку для координування допомогової акції у всіх країнах світу, де перебуває стара чи нова українська еміграція.

Звідомлення з праць поодиноких Краєвих Допомогових Комітетів і СХС, що були зачитані умандатованими делегатами шістьох країн, як і ті, що були переслані на письмі з 5-ох країн, виказали великі осяги організаційної праці поодиноких Комітетів Европи і Америки на відтинку несення всебічної допомоги новій еміграції в Европі.

На Комісіях: Статутарно-Організаційній, Господарсько-Переселенчій, і Культурно-Освітній зачитано і продисковано 17 основних докладів, виготовлених найкращими авторитетами української еміграції різних країн. В цих докладах проведено аналіз усіх питань складного побуту, розвоєвих можливостей та призначення української еміграції. У кінцевих резолюціях тих комісійних праць, прийнятих відтак пленумом Конференції, спрецизовано напрямні допомогові акції таких секторів нашої праці: матеріяльної допомоги, господарських питань, переселення, професійних організацій, культури й освіти та інформації.

На внесення Статутарно-Організаційної Комісії Пленум передав усі повновласті проводові ЦПУЕ в Німеччині для дальшої реалізації створення світового Осередку разом з представництвами заокеанських Допомогових Комітетів, признаючи рівночасно за ЦПУЕ в Німеччині мандат репрезентувати і координувати допомогову працю всіх Українських Допомогових Комітетів в Европі, вважаючи це етапом до світового обєднання нашої допомогової акції.

В тій цілі на ЦПУЕ наложено обовязок покликати до життя Діловий Секретаріят з осідком в одній з країн Західньої Европи поза Німеччиною й Австрією.

Конференція одобрила плян поширення діяльности СХС на краї Західньої Европи, включаючи її в систему Обєднаних Комітетів.

Слід підкреслити високий рівень дискусії, що виводився у всіх делегатів і запрошених гостей із почуття великої відповідальности і бажання знайти остаточний вихід з положення, в якому під сьогодні знаходиться українська еміграція.

Ствердивши факт великої жертвенности нашої заокеанської еміграції у несенні моральної, правної і матеріяльної допомоги новій еміграції в Европі, IV Конференція винесла однозгідно постанову якнайтіснішої співпраці нової і старої еміграції в Европі, Азії, Африці і обох Америках в цілі обєднання всіх національних сил для проведення всебічної допомогової акції.

IV Конференція підкреслила потребу абсолютної єдности нашої еміграції без різниці на її територіяльне походження і віровизнання та необхідність плекання найтіснішого ідейного звязку з Батьківщиною, як передумову і забезпечення національної моралі.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

САВТПОРТ, КОНН.

Відділ 84 У. Н. Союзу береться до праці.

Секретар відділу 84 П. Дудко пише до головної канцелярії:

Прошу прислати мені негайно дитячі аплікації, щоб я дістав їх вже в цю суботу. Нашому відділові призначено придбати 8 членів, отже ми зараз беремось до праці, щоб чим скорше цю квоту не тільки виконати, але перебільшити. Наша місцевість дуже мала й майже уся Союзова, та проте ми переконані, що свій обовязок у цій кампанії виконаємо.

---o---

ДІТРОЙТ, МИШ.

З привіту скитальців — скитальцям.

Дня 7. вересня відбудеться в Українській Хаті в Гемтремк привіт для найновіших скитальців, шість осіб, споріднених з відомою родиною громадян Біловусів, а походять з Сокальщини. Тому, що в Дітройті є чимало осіб з Сокальщини, завязався Комітет, щоб привитати своїх заслужених краянів з тим, щоб весь дохід призначити на Український Конгресовий Комітет, а тим самим допомогти йому матеріяльно продовжувти свою корисну працю для України і українського народу. Програма привіту буде проголошена в „Свободі", а тепер зазначимо, що виконають її скитальці та кількох місцевих хлопців. Сподіємось мати поважне число з нашого громадянства, що завжди цікаве послухати щось нове про нашу нещасну рідну землю та при тому застановитись, яку нам далі давати поміч. Комітет запрошує громадянство до якнайчисленнішої участи.

Комітет.

---o---

ГЕМТРЕМК, МИШ.

З родинного свята на скитальців.

Дня 10. серпня зійшлися по Службі Божій сусіди і приятелі громадян Дмитра і Марії Сипайко в їхньому домі, щоб привитати їх з 25-літтям їхнього подружого життя. Впорядчицею цеї несподіванки була п-ні Чепишка, а господарив п. Терех. До зворушених до сліз господарів промовляло багато присутніх, а п. Ленюк згадав ще за долю українських скитальців, на яку то ціль зібрано $22, при чому не забуто згадати і за афедевіти, які вислали Ювиляти і ще думають вислати. Жертвували: Ювиляти $5; по $: Ю. Ленюк, Г. Росс, Д. Войтишин, П. Задра, І. Голида; по $1: Чепишка, Дирбавка, Деркач, Павлюк, Терех, Бобек і Шандак. Ще додам, що п. Сипайко є членом У. Н. Союзу.

Присутній.

НЕМА РАСОВОГО УПЕРЕДЖЕННЯ МІЖ НИМИ! — Оце не є точно картина з життя кота, що ловить миш, одначе все таки вона інтересна. Котик Тайдж, що належить до дітей родини Е. Т. Тамсон з Лос Анджелес, прибрав собі за свої діти три білі мишки — Шюгар, Синамон і Спайс. Котик доглядає цих прибраних діточок, миє їх і обороняє від їхніх природніх ворогів — інших котів.

На тернових дорогах совєтських

(Продовження зо ст. 2-гої)

Новий владика нашого життя, ознайомив нас з теперішніми нескладними нашими обовязками. Вони полягали в тому, щоб ми ретельно та своєчасно виконували розпорядження його і його помічників, що з цього часу для нас є законом і оскарженню не підлягають.

Він ще додав, що за порушення ладу й дисципліни, вартові будуть стріляти. Потім дозволив лягти нам відпочити на просіці, але заборонив відходити далі, як на 15 мт. від неї: Пухлі ноги боліли, вимучені довгим переходом. Голодні, ми скоро заснули.

(Дальше буде).

Столітня річниця стейту Юта

Цього року великий західний стейт Юта святкує столітню річницю свого існування. Минуло сто літ з того часу, як в долині Соленого Озера явилися перші піонери. Головне відзначення припадає на 24. липня — день, коли Бригем Йонг, голова церкви Ісуса Христа (мормонська церква) скінчив — сто років тому — свій шлях на захід в пошукуванні місця для осідку мормонів. Він оглянув з вершини пустинну тоді долину та блискуче Солене Озеро й сказав: „Тут наше місце".

В історії американської колонізації є мало таких драматичних сторінок, як ті, що їх вписали Бригем Йонг та інші члени згаданої церкви.

Церква та була зорганізована року 1830 в Файєт, в стейті Ню Йорк. Її молодий основник, Джозеф Смит, ніби-то бачив чудесне відіння. Він видав „Книжку Мормонів", про яку говорив, що переписав з золотих плит ізраїльського народу — предків американських індіян.

Першими прихильниками Смита були його рідні та сусіди, але мормонська церква скоро стала сильною як економічно так і політично. Навчання мормонів захоплювало одну громаду за другою й здобувало багато палких прихильників, але разом з тим чимало й противників. Між ними не раз провадилась завзята боротьба.

Спочатку мормони оселювалися то в однім, то в другім місті. В стейті Іллиной вони заснували своє власне місто Наво, що скоро стало цвітучим містом з 20,000 мешканцями. Збудували храм, університет, організували власну міліцію, мали вплив на стейтову політику. Але непорозуміння, ворожнеча між деякими членами тої церкви та з членами інших вірувань довели до вбивства озброєною юрбою Джозефа Смита та його брата.

Під проводом рішучого й практичного Бригема Йонга — одного з церковних місіонарів — мормони залишили Наво, дійшли до Скалистих Гір і там створили свій новий Сіон.

В лютім 1846 року мормони рушили на захід, через стейт Айова, засіваючи по дорозі збіжжя, аби з нього користали ті, що йшли за ними. На деякий час той рух на захід спинився, бо Злучені Держави оголосили війну Мексико й вимагали від мормонів дати на війну 500 вояків. Щойно слідуючого року вдалося Б. Йонгу зорганізувати добру групу з досвідчених колоністів, що стали на чолі руху на захід. Перше поселення заклали ів долині Соленого Озера 23. липня 1847 року, за день до прибуття самого Бригема Йонга. Почали молитися й зразу після того орати землю. Земля була дуже суха й багато плугів поломали. Тоді мормони, загатили потік, пустили воду на поле. Це фактично було початком англосаксонської системи заводнення в Америці. Вона була передвісником будучого господарського добробуту для витривалих й працьовитих мормонів.

Осівши в Пустельнім стейті, як на початках називали стейт Юта, Бригем Йонг розіслав своїх міссіонарів по цілому світі. Вони мали великий успіх в Англії, Данії, Норвегії та Швеції, притягаючи нових прихильників та членів своєї церкви. Нові поселенці прибували до нового Сіону та сусідних плодючих долин.

Року 1850 Юта увійшла в склад території Злуч. Держав, губернатором став Б. Йонг. Під його управою стейт Юта виявляв таку незалежність, що президент посилав військо для встановлення авторитету Злучених Держав. Але вони вперто трималися одного — мати по кілька жінок. Законом 1862 року Конгрес заборонив многоженство, але мормони на те не звертали уваги. 20 років пізніше Конгрес видав гостріші закони. Зрештою, мормонська церква реорганізувалася й року 1890 голова церкви видав заяву проти многоженства. Шість років після того стейт Юта правно став стейтом Злучених Держав. Він знаходиться поміж стейтами Колорадо й Невада, має територію в 84,916 квадратових миль — вдвічі більше як стейт Огайо; населення, по цензусу 1940 року, 550,310 — менше як десята частина населення Огайо. Головні джерела добробуту — хліборобство, вівчарство, копальні.

Загальна Рада — ФЛІС

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 106, відбудуться в неділю, 24 серпня, в дом відділів У. Н. Союзу, 843 Н. Вестерн Евеню, в годині 12 вполудне. Просимо всіх членів і членищь прийти. Маємо важні справи. Просимо не забути, що збори тепер завше будуть відбуватися в Союзовім домі так як тепер 4-та неділя по першім. На наступних річних зборах можемо ухвалити іншу дату дня, можливо, що булоб ліпше в 3-ту неділю по першім, щоби секретар мав трохи часу сколектувати вкладки та вислати на час до Гол. Канцелярії. Усі ворожнечі просимо забути, ми не вимуфувалися до якогось чужого дому, а до власного дому всіх відділів У. Н. Союзу в Шікаґо, Іст Норт Сайд. — Й. Коцовський, прдс. М. Попіль, кас.; Г. Дацьків, секр.

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ.. КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ „ПЕЙРОЛ СЕЙВІНГС"

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода".

ТАРЗАН, ч. 1668. Відчахнена галузь.

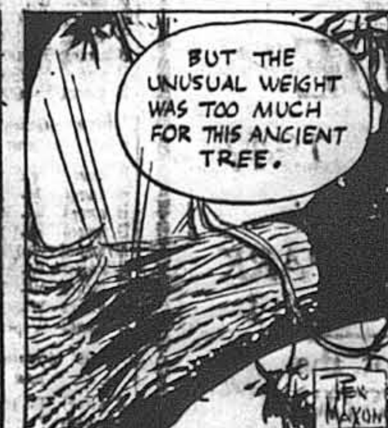
Без намислу Тарзан підкинув Джену в щілину, звідки виростала велика галузь старого дерева...

...саме в часі, коли хижий звір показався на овиді.

Тарзан самий вискочив на дерево і вхопив з собою свою жінку.

Одначе під великим тягаром старе дерево подалося.